

Η ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ 28ΗΣ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ (2016).

Τὴν πρωΐαν τῆς Παρασκευῆς, 15^{ης} / 28^{ης} Ὀκτωβρίου 2016, ἐτελέσθη Δοξολογία εἰς τό Καθολικόν τοῦ Πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως ἐπὶ τῇ ἐθνικῇ ἐπετείῳ τῆς 28^{ης} Ὀκτωβρίου 1940.

Ἡ Δοξολογία αὕτη ἐτελέσθη ὡς εὐχαριστία πρὸς τόν Θεόν διὰ τὴν βοήθειαν Αὐτοῦ πρὸς τό ἔθνος ἡμῶν εἰς τὴν ἀποτίναξιν τῆς Γερμανικῆς Κατοχῆς τῶν ἐτῶν 1940-1944 καὶ ὡς δέησις διὰ τὴν ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τὴν ἀνάπαυσιν πάντων τῶν ἀγωνισαμένων καὶ πεσόντων πατέρων ἡμῶν.

Τῆς Δοξολογίας ταύτης προεξῆρξεν ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατὴρ ἡμῶν καὶ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συνιερουργούντων Αὐτῷ τῶν Ἀρχιερέων καὶ Ἱερομονάχων τῆς Ἀγιοταφίτικῆς Ἀδελφότητος, παρουσία τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα κ. Χρήστου Σοφianoπούλου καὶ τῇ προσευχητικῇ συμμετοχῇ τῆς Ἑλληνικῆς παροικίας καὶ ἐντοπίων Ἱεροσολυμιτῶν.

Μετά τὴν Δοξολογίαν ἠκολούθησεν ἡ ἄνοδος εἰς τό Πατριαρχεῖον, ἔνθα ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων προσεφώνησε τοὺς προσελθόντας διὰ τῆς κάτωθι προσφωνήσεως Αὐτοῦ ἑλληνιστί, ὡς ἔπεται:

Ἐκλαμπρότατε Γενικέ Πρόξενε τῆς Ἑλλάδος

(κ. Χρήστο Σοφianoπούλε),

Σεβαστοὶ ἅγιοι Πατέρες καὶ Ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοὶ καὶ προσκυνηταί,

Ἡ σημερινή ἐθνική ἐπέτειος τῆς ἐποποιΐας τῆς 28^{ης} Ὀκτωβρίου τοῦ 1940 ἀναμφισβητήτως ἀποτελεῖ ὀρόσημον οὐχὶ μόνον εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν παγκόσμιον τοιαύτην.

Τούτου ἔνεκεν ἡ τῶν Ἱεροσολύμων ἁγία Ἐκκλησία μετὰ τῆς γεραῆς Ἀγιοταφίτικῆς ἡμῶν Ἀδελφότητος καθηκόντως ἐτέλεσε σήμερον ἐν τῷ Πανιέρῳ Ναῷ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εὐχαριστήριον Δοξολογίαν ἐπὶ τῇ σθεναρᾷ ἀντιστάσει κατὰ τῶν Φασιστικῶν καὶ Ναζιστικῶν δυνάμεων τῶν ἐμπνευστῶν τῶν διαβοήτων ἀπεχθῶν στρατοπέδων συγκεντρώσεως ὡς τοῦ Ἀουσβιτς καὶ ἄλλων.

Προσέτι δέ ἡ ἁγία ἡμῶν Ἐκκλησία ἐτέλεσε ἐπιμνημόσυνον δέησιν ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τῶν ἡρωϊκῶς καὶ ἐνδόξως πεσόντων Πατέρων καὶ Ἀδελφῶν ἡμῶν ὑπὲρ προασπίσεως καὶ διαφυλάξεως τῆς ἐδαφικῆς ἀκεραιότητος τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος καὶ τοῦ σεβασμοῦ τοῦ ἱεροῦ ἀγαθοῦ τῆς ἐλευθερίας.

Ὁ ἀγὼν κατὰ τῶν δυνάμεων τοῦ Φασισμοῦ καὶ Ναζισμοῦ, τοῦ ὁποίου τό προσωπεῖον ἔχει ἤδη ἐμφανισθῇ ὑπὸ ἄλλην μορφήν καὶ ἕτερον σχῆμα ἐν ταῖς ἡμέραις ἡμῶν καὶ ἐντός τῶν ὁρίων τῆς περιοχῆς ἡμῶν, δηλονότι τῆς Μέσης Ἀνατολῆς, ὑπῆρξεν

ὁμολογουμένως θαῦμα τῆς φιλοπατρίας τοῦ μεγαλειώδους μεγέθους τῆς ἑλληνικῆς
ψυχῆς καί τῆς χριστιανικῆς αὐτῆς πίστεως.

Αὕτῃ ἀκριβῶς ἡ πίστις «ὑπέταξε λαούς ἡμῖν καί ἔθνη ὑπό τούς πόδας ἡμῶν»
(Ψαλμ. 46,3) κατά τόν ψαλμωδόν. Λέγομεν δέ τοῦτο, διότι ὁ ἱερός κληρὸς τῆς
Ἐκκλησίας ὅχι μόνον συμμετέσχεν ἐνεργῶς εἰς τόν ἱερόν ὄντως τοῦτον ἀγῶνα κατά
τῶν βαρβαρικῶν δυνάμεων τοῦ ἄξονος, ἀλλὰ ἀνέδειξεν πλειάδα ἐθνομαρτύρων ἐκ
τῶν ἀνωτέρων Ἱεραρχῶν καί τῶν ἀπλῶν αὐτοῦ ἱερέων καί μοναχῶν, οἵτινες οὐκ
ἐπησχύνθησαν τό μαρτύριον τῆς δικαιοσύνης Κυρίου (2 Τιμ. 1, 8) κατά τόν θεῖον
Παῦλον.

Ἡ σημασία τῆς σημερινῆς ἐπετείου τοῦ «Ὁχι» τῆς 28^{ης} Ὀκτωβρίου 1940, δέν
πρέπει νά παραγνωρίζεται, ἀλλ' οὔτε καί νά ἐκλαμβάνεται ὡς ἓν συμβατικόν
γεγονός τῆς ἐθνικῆς ἱστορικῆς ἡμῶν μνήμης ἀλλὰ μᾶλλον κάλεσμα ἐγρηγόρσεως ἐν
ὄψει τῶν ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν διαπραττομένων ἀπηνῶν διωγμῶν, ἐκπατρισμοῦ
καί φονικῶν ἐγκλημάτων κατά ἀθῶων συνανθρώπων ἡμῶν, ἰδιαιτέρως δέ παιδιῶν.
Πάντα δέ ταῦτα ἐν ὀνόματι τοῦ θεοῦ, ὡς ἐπιμαρτυρεῖ ὁ Κυριακὸς λόγος τοῦ
Εὐαγγελίου: «ἀλλ' ἔρχεται ὥρα, ἵνα πᾶς ὁ ἀποκτείνας ὑμᾶς δόξῃ λατρεῖαν
προσφέρειν τῷ θεῷ» (Ἰωάν. 16, 2).

Ἐστω ἡ μνήμη τῶν ἐθνομαρτύρων Πατέρων καί Ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ὑπὲρ πίστεως καί
πατρίδος ἡρωϊκῶς πεσόντων εἰς μαρτύριον ἡμῖν καί ταῖς ἐπερχομέναις γενεαῖς.

Ἐπὶ δέ τούτοις ὑψώσωμεν τό ποτήριον ἡμῶν καί βοήσωμεν

Ζήτω ἡ 28ῃ Ὀκτωβρίου τοῦ 1940!

Ζήτω ἡ Ἑλλάς!

**Ζήτω τό εὐσεβές καί εὐλογημένον γένος τῶν Ρωμαίων Ὁρθοδόξων σὺν τῇ Γεραρᾷ
Ἀγιοταφίτικῇ ἡμῶν Ἀδελφότητι.**

Ἔτη πολλά.

Ὡσαύτως προσεφώνησε καί ὁ Γενικὸς Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος διὰ τῆς κάτωθι
προσφωνήσεως αὐτοῦ ἑλληνιστί:

Μακαριώτατε,

Σεβασμιώτατοι Ἀρχιερεῖς,

Σεβαστοὶ Πατέρες,

Κυρίες καί Κύριοι,

Ἡ ἀπόρριψη ἀπὸ τόν Ἑλληνισμό, τὴν 28^{ην} Ὀκτωβρίου 1940, τοῦ τελεσίγραφου γιὰ
ἄνευ ὅρων παράδοση τῆς Ἑλλάδας καί παραχώρηση τῆς ἐθνικῆς τῆς κυριαρχίας,
εἶναι ἓνα ἱστορικό γεγονός μέ ἰσχυρό διαχρονικό συμβολισμό.

Τό ΟΧΙ ἦταν ἡ ὁμόφωνη ἄρνηση τῶν Ἑλλήνων νά ἀπολέσουν τὴν ἐλευθερίαν τους καί
τὴν ἐθνικὴν τους τιμὴν. Ἦταν ἡ ἄρνησή τους νά ἀποποιηθοῦν τὴν ἱστορίαν τους καί
νὰ ζήσουν ἀσήμενοι καί ὑποταγμένοι. Ἦταν ἡ ἀντίδρασή τους στὶς πλέον
σκοτεινὲς πολιτικὲς δυνάμεις πού ἐπεχείρησαν νά καταδυναστεύσουν τὴν Εὐρώπην

καί τόν κόσμο.

Τό ΟΧΙ έξέφρασε μέ τόν πιό λακωνικό τρόπο τήν κοινή βούληση. Σήμανε συσπείρωση, κινητοποίηση καί προσήλωση σέ έναν κοινό άγώνα. Ένέπνευσε τό μεγαλειώδες Έπος τής Πίνδου, όπου οί λίγοι, έμπορούμενοι άπό ύψηλά ιδανικά, κατανίκησαν τούς πολλούς πού αντιπροσώπευαν τό φασισμό καί τό ναζισμό. Ό Έλληνισμός σύσσωμος άγωνίστηκε μέ σθένος, αύταπάρνηση, φιλοπατρία καί ήρωισμό ύπέρ τής άκεραιότητας τής πατρίδας καί στή συνέχεια ύπέρ τής άπελευθέρωσης της άποδεικνύοντας τίς έλληνικές άρετές, τήν προσήλωση στίς παραδόσεις του καί τήν άνθεκτικότητα του προκαλώντας τό θαυμασμό τής διεθνούς κοινής γνώμης.

Σήμερα οί Έλληνες, σέ κάθε γωνιά τής γής τιμούμε τούς πεσόντες στά πεδία τών μαχών του 1940-41. Τιμούμε όσους συνεισέφεραν στήν Έθνική Άντίσταση καί συνέχισαν νά άγωνίζονται κατά τών κατακτητών για τήν άπελευθέρωση τής χώρας καί δέν λησμονούμε τά χιλιάδες άθώα θύματα τής Κατοχής. Διατηρούμε ζωντανό τό μήνυμα τής 28^{ης} Οκτωβρίου καί άσβεστο τό πνεύμα του 1940 καί άναγνωρίζουμε πόσο επίκαιρα παραμένουν σήμερα.

Στήν έθνική ήρωική προσπάθεια πού ξεκίνησε μέ τό ΟΧΙ τής 28^{ης} Οκτωβρίου, όπως καί σέ κάθε άλλη έθνική προσπάθεια, κρίσιμη ήταν ή ένεργή συμμετοχή καί ή πολύτιμη συνεισφορά του έλληνισμού τής διασποράς. Έχει καταγραφεί ιστορικά ή σπουδαία συνδρομή τής όμογένειας στή Μέση Άνατολή καί ειδικότερα του Έλληνισμού τών Ίεροσολύμων, για τήν όποία ή Ελλάδα εΐναι υπερήφανη καί εύγνώμων.

Στήν προσπάθεια τής συσπείρωσης όλων τών δυνάμεων του Έθνους, μέ σκοπό τήν ήθική καί πνευματική άνάταση καί άνθεκτικότητά του στίς πολλές άντιξοότητες, τό Πατριαρχείο Ίεροσολύμων άποτέλεσε πάντοτε ξεχωριστό σημείο άναφοράς, μακραίωνα, άνεξίτηλη σφραγίδα τής Όρθοδοξίας καί τών οίκουμενικών άξιων του Έλληνισμού. Η άφοσίωση τής Άγιοταφίτικης Άδελφότητας στό έργο της, εΐναι άπόδειξη του ισχυρού κυττάρου έπιβίωσης τής Έλληνικής Όρθόδοξης παράδοσης πού άποτελεί για όλους μας πηγή δύναμης, έμπνευσης καί αίσιοδοξίας για τό μέλλον. Μιάς παράδοσης πού άποδεικνύεται πολύτιμη σήμερα καί στό πλαίσιο τών προσπαθειών για συνεννόηση, σταθερότητα καί ειρήνευση στην πολύπαθη περιοχή τών Αγίων Τόπων.

Η σημερινή επέτειος μάς προτρέπει νά άναλογιστοΰμε τήν σημασία του συμβολισμού τής 28^{ης} Οκτωβρίου 1940 για τόν Έλληνισμό σήμερα. Τό ΟΧΙ έκφράστηκε άπό άνθρώπους πού πολέμησαν, γιατί έπιθυμούσαν νά ζήσουν ειρηνικά, έλεύθεροι, μέ άξιοπρέπεια καί κοινωνική δικαιοσύνη. Η άδιάσπαστη ένότητα καί ή σύμπνοια πού επέδειξαν ό πατριωτισμός, τό αίσθημα ιστορικής εύθύνης αύταπάρνησης αύτοθυσίας καθώς καί τό κουράγιο καί ή έπιμονή πού τούς θωράκισαν στά χρόνια του πολέμου καί τής κατοχής, μάς υπενθυμίζουν ότι ή ικανότητά μας νά άνακάμπτουμε καί νά μεγαλουργούμε ήταν καί παραμένει άστείρευτη. Η εύθύνη νά κατανοήσουμε τό μήνυμα αυτό, νά τό μεταδώσουμε στίς νεώτερες γενιές καί νά προχωρήσουμε ένωμένοι όπως τότε, μέ άποφασιστικότητα, εΐναι μεγάλη.

Ζήτω ή 28^η Οκτωβρίου, Ζήτω ή Ελλάδα.

Έκ τής Αρχιγραμματείας.

<http://youtu.be/zPzwhR0Wpko>

